

Werkvertaling

Ik heb ook geen nood aan een Griekse professor die voor mij de afgezaagde regeltjes afratelt, terwijl hij zelf nog nooit een glimp heeft opgevangen van een rechtbank of van een procedure. Zo doet ook een verhaal de ronde van die bekende Peripateticus, Phormio. Want toen Hannibal na zijn verbanning uit Carthago bij Antiochus in Efeze was aangekomen en, aangezien zijn naam over de hele wereld in hoog aanzien stond, hij door zijn gastheren was uitgenodigd om de filosoof in kwestie te horen spreken, als hij dat zou willen, en hij had laten weten dat hij daartoe wel bereid was, zou die spraakwaterval urenlang een betoog hebben gehouden over de taken van een opperbevelhebber en over militaire zaken in het algemeen. Toen de andere aanwezigen, die enthousiast hadden toegehoord, Hannibal vroegen naar zijn oordeel over de filosoof, zou de Carthager daarop hebben geantwoord, in niet al te best Grieks, maar in ieder geval openhartig, dat hij al vele oude gekken had gezien, maar nog nooit iemand die gekker was dan Phormio. En hij had verdorie gelijk, want is er een duidelijker voorbeeld van arrogante prietpraat dan dat een Griek, die nog nooit een vijand of een legerkamp had gezien, of die zelfs maar het geringste contact gehad had met enig openbaar ambt, Hannibal de les spelde over militaire zaken, een man die zoveel jaren had gestreden om de wereldheerschappij met het Romeinse volk, dat de rest van de wereld had overwonnen? Zo gedragen zich volgens mij ook al diegenen die regels opstellen over welsprekendheid: ze geven les aan anderen over iets waarin ze zelf geen ervaring hebben. Maar misschien is hun blunder in dit opzicht minder ernstig, dat ze niet jón proberen te onderwijzen, zoals Phormio probeerde Hannibal de les te spellen, maar alleen jongens of nog erg jonge mannen.”